

РЕШЕНИЕ

№ 2361

гр. София, 02.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 12.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **498** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК.

Образувано е по жалба на В. Д. Д. от [населено място], ул. „К. А. I-ви” № 16, вх. „А”, ет. 1, ап. 4, срещу Заповед № ЧР - 03 / 04. 01. 2012 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури, за прекратяване на служебното правоотношение.

В жалбата се излагат твърдения относно незаконосъобразността на заповедта. Посочва се, че заповедта е издадена при нарушение на материалния закон, тъй като не му е изплатено уговореното обезщетение, съобразно brutния размер на получаваната заплата. Моли, съдът да постанови решение, с което да се отмени оспорената заповед. Претендира разноските по делото.

Ответникът - изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури /ИАРА/, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С предложение изх. № Z-104 / 04. 01. 2012 г. от изпълнителния директор на ИАРА, е предложено на В. Д. Д. прекратяване на служебното му правоотношение на основание чл. 107а от ЗДС, срещу уговорено обезщетение в размер на 4-кратния размер на последната получена от държавния служител месечна brutна заплата.

На 04. 01. 2012 г. предложението е прието от страна на Д., видно от саморъчно

положения подпис за това на направеното предложение – стр. 18.

Със Заповед № ЧР - 03 / 04. 01. 2012 г. на изпълнителния директор на ИАРА, е прекратено служебното правоотношение на В. Д. Д., на основание чл. 107а от ЗДС, срещу уговорено обезщетение в размер на 4-кратния размер на последното получено месечно брутно възнаграждение. Изрично е предвидено, обезщетението да се изплати заедно с връчване на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение. Заповедта е връчена на 05. 01. 2012 г

С жалба вх. № 1091 / 16. 01. 2012 г. по описа на АССГ, е оспорена горесцитираната заповед по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентния административен орган, но при нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 107а, ал. 1 от ЗДСл, органът по назначаването може да предложи на държавния служител прекратяване на служебното правоотношение срещу обезщетение в размер на не повече от 6-кратния размер на последната получена месечна брутна заплата.

По делото няма спор, че в конкретния случай, е направено предложение по чл. 107а от ЗДС, същото е прието от държавния служител и му е изплатено обезщетение в размер на 3 368, 01 лв. на 06. 01. 2012 г. (стр. 22), като е заверена сметката на Д. на 09. 01. 2012 г. (стр. 21).

Спорът по делото касае установяване размера на брутното възнаграждение на жалбоподателя и датата на получаване на обезщетение, което съответно се отразява на законосъобразността на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение.

Съгласно чл. 32, ал. 1 от ЗДС, за изпълнение на държавната служба държавният служител има право на брутна заплата, която включва основна заплата и допълнителни възнаграждения.

На основание чл. 67, ал. 1 от ЗДС, брутната заплата се състои от основна заплата и допълнителни възнаграждения.

В ал. 3 на чл. 67 от ЗДС са изброени допълнителните възнаграждения, които може да получава държавния служител, като на основание т. 1 се включва такова за прослужено време, а на основание т. 7 е предвидено получаването на допълнително възнаграждение в други допълнителни случаи, определени със закон или с акт на Министерския съвет.

Видно от Заповед № ЧР-19 / 11. 02. 2010 г. на изп. директор на ИАРА (стр. 8), В. Д. Д., е преназначен от длъжността главен експерт на длъжността началник отдел „Технически инспекторат“ в Дирекция „Европейски фонд за рибарство“ на ИАРА с основно месечно възнаграждение в размер на 628 лв. и допълнително възнаграждение: (а) за прослужено време в размер на 27 % към основното и (б) за изпълнение на функции по управление на ФП по ЕС в размер на 648 лв.

Видно от фиш № 1 за м. декември 2011 г. (стр. 9), жалбоподателя В. Д. е получил през последния месец преди издаването на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, основна заплата в размер на 648 лв., допълнително възн. за ТС и проф. опит в размер на 200,88 лв. и за управление на ФП по ЕС в размер на 648 лв. или

общото получено възнаграждение, като се махнат направените удръжки е посочено в размер на 1437,98 лв. Четирикратния размер на последното получено месечно възнаграждение за месец декември е в размер на 5751,92 лв.

Вместо това Д. е получил обезщетение в размер на 3 368, 01 лв., което е в нарушение на предвиденото в заповедта обезщетение, равняващо се на четирикратния размер на последното получено месечно възнаграждение. Видно от представената (стр. 45) справка за начина за изчисляване на уговореното обезщетение, същото е изчислявано само въз основа на основната заплата от 648 лв. и допълнителното възнаграждение за трудов стаж и професионален опит от 31 %, което е в размер на 200,88 лв. Въпреки, че жалбоподателя Д., е получавал и допълнително възнаграждение за изпълнение на функции по управление на ФП по ЕС в размер на 648 лв. (видно от Заповед № ЧР-19 / 11. 02. 2010 г. и от фиш № 1 за м. декември 2011 г.) това допълнително възнаграждение не е включено при определяне размера на дължимото обезщетение, което е в нарушение на изискванията на чл. 107а, ал. 1 от ЗДС за определяне размера съобразно последната получена месечна брутна заплата.

Изрично чл. 67, ал. 3, т. 7 от ЗДС, предвижда, че допълнителното възнаграждение включва и други допълнителни случаи, определени със закон или с акт на Министерския съвет.

На основание чл. 6, ал. 1 от Постановление № 67 на МС от 14.04.2010 г. за заплатите в бюджетните организации и дейности, на държавните служители, служителите на Агенция "Пътна инфраструктура", на изпълнителния директор и държавните служители от специализираната администрация на Изпълнителна агенция "Одит на средствата от Европейския съюз" за изпълнение на функции по управлението на финансовата помощ от Европейския съюз се изплаща месечно допълнително възнаграждение в размер на основната месечна заплата на съответния служител съгласно списъци, утвърдени от министъра по управление на средствата от Европейския съюз и министъра на финансите.

Служителите в Дирекция „Европейски фонд за рибарство” са включени в Приложение № 8 на Списък на администрациите и административните звена, от които могат да се включват служители в списъците по чл. 6, ал. 1 от Постановление № 67 на МС от 14.04.2010 г. за заплатите в бюджетните организации и дейности, които получават допълнително възнаграждение за управление на средствата по европейски програми и проекти, поради което получаването допълнително възнаграждение е именно такова по смисъла на чл. 67, ал. 3, т. 7 от ЗДС и е следвало да се включи при определяне размера на уговореното обезщетение.

След като това допълнително възнаграждение не е включено, издадената заповед за прекратяване на служебното правоотношение е незаконосъобразна и като такава следва да се отмени.

Следва да се отбележи, че са основателни и доводите в жалбата, че съгласно оспорената заповед, а и на основание чл. 107а, ал. 2 от ЗДС, обезщетението следва да се получи, заедно с връчването на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение. В конкретния случай, заповедта е връчена на 05. 01. 2012 г., нареждането за превеждането на сумата е извършено на 06. 01. 2012 (видно от печата на банката), а сметката на държавния служител е заверена на 09. 01. 2012 г. (видно от извлечението от сметка – стр. 13 и стр. 21).

Съгласно чл. 75, ал. 3 от ЗЗД, когато плащането става чрез задължаване и заверяване на банкова сметка, задължението се счита за погасено със заверяване сметката на

кредитора, поради което след като сметката е заверена на 09. 01. 2012 г. именно тогава е изплатено обезщетението, а не съобразно заповедта – при връчването ѝ, което е в нарушение на чл. 107а, ал. 2 от ЗДС.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице нарушение на материалния закон – отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

При този изход на спора ще следва ответника, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, да заплати на жалбоподателя сторените разноски. По делото жалбоподателя е представляван от адвокат, като в договора за правна помощ (стр. 38) е отбелязано договорено възнаграждение в размер на 500 лв., но липсват доказателства и отбелязване за действително платена сума (графата за платена сума е непълнена – празна), поради което разноски не следва да се присъждат, след като към датата на приключване на делото не са представени доказателства, че са направени, а държавна такса не се дължи.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба В. Д. Д. от [населено място], Заповед № ЧР - 03 / 04. 01. 2012 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури, за прекратяване на служебното правоотношение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: